

Institutet för högspänningsforskning vid Uppsala universitet har i en liten skrift sammanfattat regler rörande åskskydd. Här nedan lämnade råd är hämtade ur det korta avsnitt i skriften, som behandlar åskskydd i segelbåtar.

Om blixten slår ned i en oskyddad båt kan avsevärda skador och fara för de ombordvarande uppkomma. Nu är inte sannolikheten för ett nedslag särskilt stor. Man bedömer att den är ungefär 1:1000 om åskvädret är inom 10 sekunder avstånd, dvs tiden från det man ser blixten till dess man hör knallen. Risken är dock så pass stor att det är väl motiverat med åtgärder.

Om man inte kan gå i hamn innan åskvädret kommer för nära, är det klokt att ordna ett hyggligt åskskydd. Risken för åsknedslag i båten förändras inte med åskskydd, men skador på båten och personfaran ombord blir påtagligt mindre om man har åskskydd.

Vi har god hjälp av **Viggens** metallmast, stag och vant när vi vill skydda oss. Dessa

metallföremål behöver ges en ledande kontakt med vattnet. Man gör detta med hjälp av oisolerade ledningar som kopplas till toppvanten, förstag och akterstag. Ledningarna bör vara minst 3 m och gå ned i vattnet minst 2 m. De bör vara av koppar och ha en tvärsnittsarea på minst 10 mm², eller av stål eller aluminium med minst 16 mm². En tvärledning bör koppla samman masten med de två till toppvanten kopplade ledningarna. Mantåg och pulpits bör också ha kontakt med ledningarna i vattnet.

För snabb tillkoppling av ledningarna kan man i var och en av dem ha en fastskruvad kraftig batteriklämma. Under åskväder skall man inte sitta onödigt nära metallföremål.

En intressant artikel om åsknedslag i och åskskydd för segelbåtar finns publicerad i tidningen "På kryss och till rors" nr 9-1966.

H Moberg, Vigg 830.